

Hírfizetési árak:
Fél évre 4 kor. Negyedévre 2 kor.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
S Z É K E L Y I M R E.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Piacz-utca 43. sz.

Csak nem férnek a bőrükbe.

*Csak nem férnek a bőrükbe
Azok az osztrákok.
Tulságosan fejükbe szállt
Az idegen ászok.
Fészkelődnek, rugdalóznak,
Nyelvet öltögetnek;
Szelet soha nem arattak,
Vihart könnyen vetnek.*

*Hisz azt látják, hogy a magyar
Mindent eltűr békén;
Nincsen ólom, sem suhogó
Az ostora végén.
Olyan jámbor, mint a birka,
Nézi birka szemmel,
Mi történik szégyenszemre
Kassa, Debreczennel.*

*Hej, gyalázat! vére lázad
A honfinak erre,
A magyart így arczul verni
Hogy valaki merje!
És hogy nincsen büntetése
A honárulásnak,
Sőt röhög az osztrák lurkó
S nagyot iszik másnap.*

*No de egyszer, tudom Isten
Majd csak észre térünk,
Bosszuálló lángpallósként
Fellobban a vérünk.
Nem marad a magyar holtig
Ily türelmes — gyatra —
És az osztrák sirva néz majd
A szegény magyarra*

Női ruhaszövetekből
(koczkás és sima)

egyedül nálam van a legújabb divatu és leg-
jobb minőségű, **bámulatos olcsó**
a melyet igazán
árak mellett árulok.

20 láda

maradékot is kap-
tam és azokat fél-
árban árulom.

Vigyázz!!!
a Löwy F. czégre!

Löwy F.

Piacz-utca 24., a Fehérló-szálloda mellett,
a Kistemplommal szemben.

Garantirozott hírek.

(—) **Bünbocsánat.** Ugy értesültünk, hogy a veres pápa általános bünbocsánatban fogja részesíteni mindazokat, a kik a 17-iki megyei és városi közgyűléseken megjelentek. Nem hisszük, hogy sok szentelt vízre lesz szüksége pápa ő szentségének.

(—) **Kovács József** polgármester, mikor a kulesokat átadta a királybiztos küldönczének, a bibliából idézett saját magának: „zörgessetek és megnyitattik.” Nem hiába tartozik a veres pápa udvarához, nagyon bibliás lett a polgármester ur.

(—) **Emlékezés.** A héten levették Petőfi szobráról azt a koszorút, a melyet a szociálisták kegyeletük jeléül helyeztek ott el. Az ősi collegium hetese volt a tettes. Biztosan nem a saját elhatározásából tette. A tanárok úgy látszik így akarta megboszulni magát a diák Petőfin, a ki valaha sok borsot tört a collegium vezetőinek ora alá.

(—) **A Márton-klikknek** mindig van valami kérelme. Legujabban főispánt kérnek Kristóffytól. Ertjük. Szerelmes levelet kaptak a — Ganz-gyártól.

(—) **„Gyere velem akáczlombos falumba”** népdal —, szerezte **Márton Imre**, — ajánlva **Naszády** királyi biztosos

(—) **A pártvezérségben** csak az a baj, hogy *nem tűr megalkuvást.* — Így sóhajtott fel **Márton Imre**, mikor — *leszerelt.*

(—) **A tisztviselők** kártalanítása *bizonytalan*, de hogy a királyi biztos elveszi tőlünk a hatalmat, az — *biztos*: mondák ők és beadták a — kulesokat.

(—) **A leszerelők** a következő megjegyzéssel küldték el a közgyűlési terem kulesait *Naszádyhoz*: Ez a mi külön, szabadalmazott mennyországunk kulesa.

(—) **Reichmann Ármin** alapítványa. Az izr. hitközséggel a mult évben Reichmann Armin ur ünnepeltette magát abból az alkalomból, hogy a hitközség nevében alapítványt tett a collegium javára. Nagy czéczót csaptak ennek az öröme s megfestették a Reichmann Ármin ur kipit. Egyik helyi ujságnak nem tetszett az *elnek* ur képe, — ugyan mi tetszene rajtana? — és kritika tárgyává tette. Lett is ebből nagy gereresz. Reichmann ur nyilttéri cikket íratott egy másik lapban, melyben *„több hitközségi tag”* ugyanesak védelmébe vette a Reichmann ur képét. Ebből sajtóper lett, melynek mostanában lesz a csattanója a kir. törvényszéknél. Azonban — ugylálszik — időközben is elpárolgott a „több hitközségi tag”, mert a legutóbbi gyűlésen úgy letárgyalták Reichmann urat, hogy egyedül maradt a Burger der József oresággal. Kitűnt ugyanis, hogy az elnök ur nem tartotta meg az ígérétét. Nem a hitközség, hanem a saját nevére tette az alapítványt, az ekléziára pedig csak a gondjait és költéseit bizta. Erre rámutattak a hívek s kapacitálták a nagylelkű adakozó elnököt, hogy ígérétéhez híven változtassa meg az alapító levelet, de ő csökönyös és hajlithatatlan maradt: ellenben úgy letárgyaltta a felszólalni akarókat, hogy *Fejér fekete, Schwarz zöld, Lusztig* pedig egyáltalán nem volt nevének megfelelően vig, hanem elkeseredésükben ott hagyták az elnököt a poros álláson.

**Csipke
függönyöket**

Hrabéczy Antal

ruhafestő és tisztító intézete
Debreczen Széchenyi-utca 42. sz.

Levél a szerkesztőhöz.

Szerkesztő ur tudja talán,
Hogy a farsang véget ért:
Kár az időt pazarolni,
A magányos életért.
Ily válságos küzdelemben
Segítő is kell talán,
Megtalálhatja azt könnyen
Egy hű asszony oldalán.
Aki mindig ön mellett lesz,
Bármit hozzon a jövő,
Részvesz majd a küzdelemben,
Csak jöjjön az esküvő.
A kormány is kúrja már
Az új választásokat:
Szerkesztő ur ne válasszon,
Vegye el a lányomat.

Kesergő családapa.

Alkoholisták között.

Tanítja: dr. Burger Péter.

A mai hatalom olyan, mint a reszeg ember, ha újabb nedvet nem szívhat magába, összeesik.

Inkább botorkály haza sötétben, minthogy bevárd a világosságot.

Világos az asszony előtt, ha tántorogsz, hogy nem a saját lábadon jöttél haza.

Ha hazafelé iparkodsz, ne higgy a közmondásnak, hogy: „Lassan járj, tovább érsz”.

Nem messze esik a reszeg ember az *asztaltól*.

Az éji bogár és az alkoholista egyformán *neki megy a falnak*.

Brevi manu.

Mózes gazda: Osztán maga Nagy Jóska a járásbíróhoz ment azért, hodj én khendet khilüktem?
Nagy Jóska: Hászen meg is tanítják azért magát!

Mózes gazda: Hát minek vált azt már tenni: nem todott maga engem pafanütni?

Mai anya.

A férj: Szédjen, djalázat, hodjan néznek khi o djerekeink, o ruhájuk tsopa rondj! Mért nem varrsz legalább össze?

Az asszony: Máma nem érek rá. El kell menni szegény djerekeket felruházni.

A férj: Nu vidjél el mogoddal o miénkeket is.

Tuzok Mihály

— debreczeni hejjes pógár levele a szerkesztőhöz. —

Kedves Dongó Etsém!

Szomoru ünnepünk vót. Sirtam, mint a gyermek, mikor hallottam a derik deákok szép szavazattyait a kollégium udvarán. Hogy beszéltek szabacsáságról, hogy imádkoztak írte.

Szomoru dolog vót e negyven rendőr felügyelete alatt.

Ha még sokáig így tart, a szívünk szakad meg a fájdalomtól. Pedig még nincs esordultig a keserűség pohara.

Benn vótam mán szerdán estve is, kivilágitottam a péterfiái házam ablakát. Aut végig mentem a piacon. Csúnya setitescsig ült a nagy házak ablakjain. Bezzeg világos vót, minden kis ucczába minden ablak.

Bekacsintottam a vármegyeháza udvarára is. Ott állott ecesomó, de naecesomó baka állig fegyverbe szomoruan. A tiszték a kapuba vigyáztak; ki-kíniztek fagyuzták a forradalmat, akki nem vót. Ipp így eselekettek a városházánál is.

Az ucczákon esendörök, huszárok nyargalásztak. Csakugy dideregtem, aszt viltem Moszkovába vagyok.

De vir nem fojt még se. Hogy bosszankodnak most ezen darabonték. Majd ujra megdorgálják a katonaságot, hogy még mindig nem tuggya a dógot „gondolkodva jól megfigyelni.” Maj ha vir csepeg a lesz nekik az igazi megfigyelis.

Hogy nincs ok rá? Mai kitanítták őket, hogy mikint kell okot keresni. Ugy hallom, mán ki is osztották a legínsig közt a farkas és bárán meséjít a zavaros vízről; hogy abbul okujjik.

De az innepijekre még se mertek katonaságot kirendelni; attul filtek, hogy majd ott szíjják a fiuk magukba az igazi tudománt.

Hej! hajh! Rossz időket ilünk. De megvirrad még valaha, nem lesz mindig icezaka!

Ugy-i Zsuzsi eszem a szádat! Vagy mihi . . . engedelmet is kirek, majd fére tanáltam beszólni, hisz nincs is idebe Zsuzsi; elhigye etsém!

Sok jót kívánok, oszt vagyok hazafias tisztellettal

Tuzok Mihály mk.

hejjes pógár.

Tövissek.

X zeneszerző hosszas küzködés után egy keringője révén nagy hírnévre tett szert. Egyszer aztán kiderült, hogy a keringőt lopta. Ezt megírta egy ujság, aminek rágalalmazási és sajtópör lett a következménye. A bíróság a szakértői vélemény meghallgatása után fényes elégtételt szerzett a megrágalmazottnak, amennyiben kinyilatkoztatta, hogy X zeneszerző a keringőt nem lopta, csupán — *tolvajnyelvre* írta át . . .

A gyermek-szobában nagyban folyt a játék. Irénke vót a mama, Pali a papa és Gizike látogatóba jött viaszbaba gyerekeivel

Pali hirtelen elkomolyodott.

— De Gizi az nem lehet, hogy te gyermekekkel gyere, hiszen nincs neked urad.

— Igenis lehetnek gyermekeim! — kiáltozott a kis leány,

— Nem! Nem! — erősítette Pali — csak annak van gyermeke, akinek ura van. Másképp nem játszom.

Feleli Gizi:

— De igenis lehet. A Mariska néninek ugye nincs ura mégis van neki babája . . .

És Pali megadta magát.

Tehát vádlott, beismeri, hogy négy köteg szénát lopott ettől az urtól?

— Igen bíró ur, csakhogy az éhség kényszerített rá.

Egy nagy vasuti szerencsétlenség alkalmával az igazgató leirt az állomásfőnökhöz, hogy a szomoru katasztrófa részletes jelentéséhez azonnal küldjön pótjelentést. Különösen pedig tudassa, hogy egy bizonyos Pokoli nevű utas fejét valóban elmet-szette-é a vasutikocsi kereke, mint ahogyan azt az ujságok írják.

Az állomásfőnök pótjelentése így kezdődött: *Örömmel* jelentem, hogy nem a fejét metszette el a kerék, hanem csak keresztül ment a derekán. Vagyis az ujságok ismét hazudtak. Eppen ugy valóltan az az állítás, mintha hosszabb vonaglás után szenvedett volna ki. Ugyanis rögtön meghalt . . .”

Megnyílt! SCHÖN SÁNDOR
keztyü-, kötszer- és orvosi műszer tára

Piacz-utca 12. sz., Stenczinger-ház.

Legdivatosabb ujdonságok tavaszi kecskebőr és szövött keztyükben.

Együtt ülnek.

(Jelenet a „Szentháromság“ irodából.)

Márton Imre nyugszik a leszerelési babérokon. Szeme réveteg gyönyörrel ábrándozik *Kristóffy* ezüst koszoruján és latolgaja, hogy mennyit érhet az — az ötvösnek. **Kiss Albert**, a pápa, feloldani készül éppen esküje alól a királyt, míg **Varga Lajos** a háttérben tanulja — a képviselői arczjátékot. — Mela csend, amelyet csak ritka időközönként szakít meg a nemzeti ellenállás csendes jalkiáltása.)

Márton Imre : (ábrándozva) Ha elgondolom, hogy közpályám végeztéljaul elérhetném a királyi biztosi állást is! Mekkora elégtétel volna ez nekem, amiért éppen *engem* szemeltek ki a nemzeti ellenállás szervezésére. Marhák! Kutyára bízni a szalonnát!

Kiss Albert : Felséges ur! Az eskü, amit az ember letesz, mindég akként szól, hogy megtartom, ha a körülmények megengedik. Lám, én is felesküdtem arra, hogy prédikálni fogok. — Ha *én* nem tartom meg az eskümet, mért tartaná meg ön, Felséges ur! . . .

Varga Lajos : Azt hiszem, hogy a képviselőnek, mikor valami fontosat mond, meg kell tapogatni a pofáját. Így ni . . .
(Egyszerre az iroda ajtaján hatalmas döngetés jelzi, hogy látogató érkezett.)

Márton Imre : (Előzékenyen, földig hajolva) Csak tessék belépni, — tessék! Szabad az ut . . .

Polgármester : (Talpig feketében, az arczát fekete-sárga fátyol borítja.) Üdvözlég dicső szentháromság! Porig alázatos rabszolgád im tiszteleg előttetek és kegyetekért könyörög. Oh, adjatok egy reménysugárt!

Kiss Albert : (Kegyesen megveregeti a vállát.) Ez a modor forrást fakaszt még a kösziklából is. Hajlandó vagyok téged is feloldani esküd alól.

Márton Imre : Én adok protezsáló levelet — *Kristóffy*hoz.

Varga Lajos : Parancsolsz belépő-jegyet — a t. Ház karzatára?

Polgármester : (Gyászindulót fujva) Mindez nem kell nekem buzgó hazafiak. Más után eped az én szívem. Vigyéték keresztül, hogy ne tekintsenek — pesovicsnak.

Mind : (egyszerre) Lehetetlen.

Polgármester : Miért lehetetlen.

Márton Imre : Hát nem veszed észre, szerencsétlen, hogy nekünk azért kellett az egész leszerelést csinálni, hogy most még egy ideig állásodban maradhass. Egy ideig . . . mert arra készülj elő, hogy a legközelebbi tisztujtáson *én* kibuktatlak.

Polgármester : (Hüledezve.) T-e-e-e! Ezt soha sem tételtem volna fel!

Márton Imre : Nagyon naiv vagy, édes öregem. Nem ismered az életet. Gondolhattad, amikor megválasztottunk polgármes téré, hogy én leszek a pártelnök, s legközelebb utánad — a polgármester.

Polgármester : (Felordítva.) Hát ezért kellett hallgatnom reátok és hüen követnem tanácsaitokat?

Kiss Albert : Ezzel dicséred a mi politikánkat. Nekünk az a zsinórmértékünk, hogy mindenkit *orránál fogva* vezetünk, ha engedi magát.

Varga Lajos : Alászolgája, polgármester ur, alászolgája!

Polgármester : (Lerogy egy karosszékbe és keservesen zokog.)

Márton Imre : (megsimogatja az arczát, vigasztalóan) Ne busulj, öregem! A számadra is lesz *majd akkor* kárpótlásom Kinevezlek — *tiszteletbeli aljegyzőnek*.

(Függöny.)

Walzer Pepi a nőkről.

Manapság az erény re külön díjjat tűznek a bünt úgy is jutal mazzák.

A nők azt hiszik, hogy azért a pár óránkért, a melyet megédesítenek, megkeseríthetik az egész életünket.

A színpadi hölgyeket nagyon könnyen meg lehet definiálni: kevés szív, sok szerelem.

A nők rendkívül nagyra becsülik az okos férfiakat, de szeretni rendszerint az ostoba fajankókat szeretik.

A nő minden bókot ostobának tart, a mely egy — másik nőnek szól.

Rendesen azt a hü séget törik meg leg hamarabb, a melyet ezer esküvel erősít getnek.

Ha egy asszony nem hisz a szerelemben, ennek csak a férfi az oka, a ki nem tudta bizonyítani előtte létezését.

Hogyan kell telefonozni.

Kohn Ábrahám hosszú évtizedek után eljött a városba és szájtátva bámulja a technika haladás csudáit. Egy régi barátjánál észreveszi a telefont.

— Te Samu, mi az?

— Az van egy telefon.

— Mi az a telefon?

— A telefon az egy nagyszerű dolog azon itt lehet beszélni ezer kilométerre is.

Ábrahám kétkedőleg rizza a kobakját.

— Ezt nem értek.

— Pedig egyszerű. Odamegyek és csöngetek, akkor visszacsöngetek és mondom, hogy kit keresek. Erre aztán csöngel akit keresem én meg kezembe fogom a két kagylót, odaillesztem a fülemre és beszélek . . . beszélek . . .

A két kézzel kell fogni a kagylókat?

— Igen.

Ábrahám elrémül.

— Az Istenért Samu, hogyan lehet akkor beszélni

Színház.

Az ügyelő a színházról.

Azt hallottam, hogy a színház szépei között nagy furórét csinált az én szabad szám, amelylyel felszínre hozok mindent, ami a kulisz szak mögött történik.

Nevetséges. Ha szabad látni a szememnek, miért ne szabadna beszélni a számnak?

Egyébként legyetek nyugodtak, orroló szépeim! A karok és rendek erkölcsének nem árthat ez a kis írás. Lehetetlen.

Üdvözet néked *Polgár* Sándorkám! Pfefferkornod arra kényszerítette a *haladó* hitközséget, hogy orthodoxá alakuljon, — vissza. — Iszonyatosan imponáltak neki ragyogó héber citátumaid.

Kitűnően mulattam egyébként a Józsin is. Ez a gyerek veszedelmesen hasonlít a színház erkölcséhez. Szörnyen kiabál és javíthatatlan rosznak mutatkozik

Isten vele *Békefi* barátom. Miután Hunyadi László elmarad — bátran csomagolhat. Erkelnek nyugalom, aligha lesz még szerencsénk — virágvásárnapig.

Hölgyek és urak! Indítványt teszek a színügyi bizottságnak, hogy bővítse ki a színpadot. Ha ez a mostani állapot sokáig így tart, — isten bizony — nem lesz elég homályos hely önöknek — a csevegésre.

Kisztihand édes diriném! Milyen kedvvel méltóztatott ébredni? Ah, a Pali gyerek pompás fiu, csak az a kár, hogy nem én vagyok — a papája.

Psz! most szólnak a csengők az öltözőkbe. Milyen boldoggá teszi ez a karhölgyeket. Legalább nem felejtik el egészen — a hívást.

Rossz világ jár most erre felé, *Lolácska* beteg. Megfeküdt a gyomrára az a sok szerep amit az utóbbi időben — *Markovics* Margitnak osztottak ki.

Ah szervusz, *Kondor* barátom! Már azt hittem, hogy más révbe hajóztál be és *Komjáthynál* rontod zeneszerzéssel a levegőt. Hidd el, hogy mindaddig amíg dalokat szeresz, nem nyílik meg előtted a menyország.

Végre hát udvarolni látom önt, *Békés* titkár ur. Csak az a kár, hogy ön fárasztó munka után kezd újra — kimerülni. Rossz, igen rossz munkabeosztás.

Szakácsné asszony számára nincs szavam. Nála nem számít a szó, csak a — *tett*.

A viszontlátásra!

Jegyezte: *Kussi*

Debreczen olyan volt most, mint *Kardos Tussi*: beadta a derekát.

A szerelemnek legtöbbet ártott *J. Csáder* Irén a „Józsi”-ban. *Éjjeli* jeleneteket provokált.

*Krasznay*nak állandó pechje van. Mindig fogságba kerül.

A művészsors ábrázolását *Szabó Gyulára* bízta. Ez már — indokolt szereposztás.

Békés karmestert rapportra stimolta a 39-ik gyalogezred azért, mert előírás ellenes kabátban dirigál. *Békés* azal védekezik, hogy majd behízik, mint *Huber* Miksa. A kapitány azon feltétellel fogadta el a védekezést, ha felbontja a *Tusi-Békés*-féle kereskedelmi szerződést.

Kardos Tusi sajtópert indít a „Dongó” ellen. A nagy művész ügyvédje figyelmeztette hogy ebben a perben — valószínű — nem lesz oly szerencsés, mint a legutóbbi sommás keresetben.

Sarkady annyira jól játszott a Drétes tóiban, hogy *Polgár* Sándor nem tudott az éjjel aludni. *Sarkady* elhatározta, hogy ezentul mindig jól játszik.

Bucsuzások. Nemsokára megkezdik a távozó művészek és művésznők a bucsuzást. Mint értesülünk, a következő darabokban lépnek fel: *Jeszszkyné* a „Diplomások”-ban. *Markovits* a „Katonák”-ban, *Polgár* Ilona a „Huszár vér”-ben, *Kondor* a „Vén cigány”-ban, *Árkossy* pedig *frakban* fog bucsuzni.

Brachkrogen Dávid

— jókívánságai —

— Tedjék jászkeretbe o nevedet!

— Olejan állhatatos ledjen o politikád, mint o Bánffy oreságé!

— Véletlenségből ös sék ki o bol szemedet!

— Lédj színjózan és fagják rád, hodj nadjon — bekávészál.

— Akkor ledjél egő séges, mikor Lányit kuriai elnökké nevezik ki!

Egy modern regényből.

Valdemar a kert bejárájáig lovagolt. leugrott a lóról, átugrotta a kerítést, berohant a lugasba, ahol *Kunigunda* pihent, hozzásimult, a lábai elé rogyott és visszaemlékezett ifjúságára. Ő magához emelte; az ifju melléje ült, keblére borult és a boldogság tengerében fürdött. *Mindez egy pillanat műve volt...*

Bizalmatlan.

— De furesa vagy. És miért nem akarsz a hadnagygyal a ligeten keresztül menni?

— Mert félek.

— Hát nem bizol lovagiasságában?

— No igen, de magamban nem bizom.

Bugyi Sándor

debreczeni talyigás.

línye az istiglinezit neki deg furcsa idő jár idehaza, hisz csupa egy tél e, mondok ma hajnalba, a hogy haza írkezek Kerekessel meg Szabóval. Hát csakugyan nem is győztünk eleget csudálkozni a szörnyű havazáson, na mer mir azír, hogy még három nappal ezelőtt Taliányországba vótunk, a római figefák alatt heve

résztünk, oszt maj meggyult rajtunk a gúnya, ojan meleg vót ott; ki gondolta vóna, hogy idehaza addig újfent tél legyik. Vagy tán tuggya aztat a jó Isten ű szent felsige is, hogy nagy gyászsa van a magyar nemzetnek, minden nap egy-egy jogunkat temettyük, hát azír borított hó kípibe szemfedélt az országra. Na bezzeg nem tutta a pápa ű szencsige, míg mink meg nem magyaráztuk neki a környülálást Kerekes komámmal.

Ugy esett ez a kiváló menisünk, hogy hegyetlen felkavarta bennünk a fejr eczetet, akki az ujságokba vót a pápárúl, hogy még ű kigyelme minket kárhoztat az ithon való felfordult sorra való nízve, így oszt összesugtunk Kerekes komámmal meg Suba sógorral, hogy esztet nem hagyjuk annyiba semmennyiir se, ikább kiballagunk Taliányországba, felkeressük a pápát, oszt megmondjuk neki, hogy nem úgy kízül a lepiny, ahogy a nímet dagasztja.

Na jól van, nem is kászolóttunk soká, ha kaptuk magunkat, gőzösre ültünk, elindultunk, oszt meg is írkeztünk Taliányországba. Egisz más világ van arra felé, kegyetlen szíp ország.

De azomba arrúl se felejkezzünk el, hogy útközbe a horvát tesvirek kegyetlen szívesen bántak véllünk, mer Fiume felé mentünk.

Kerekes komámat mindenütt megesmertik, mer hogy ű világhírű ember, oszt szíles e világon minden ujságba benne vót a kipesábrázatja, akkire való nízve a mék estációnál csak kízálottunk Horvátországba, mingy azon kesztik a horvátok, hogy aszongya: „Zsivió Kerekes!” A komám oszt ojan-kor nagy büszkén kijebb nyomta a kípibe a bagót, hogy annál mutatósabb legyik. Még Zágrábba engem is megéjjeneztek, mer mir azír, hogy esmernek a két könyvemrül, akkinek a fedelin valami érvinyesen a lú vígihe vagyok tejesítve, oszt asztat a két könyvemet ott is olvassák a magyar fiuk, a horvátoknak meg elmagyarázzák belölle az íletem sorját. Ezír szeretnek oszt szörnyen. Hát ha még a harmaidikat is elolvassák, akkít most nyomkod Kuzieska ur.

Kerekesnek mindenütt muszáj vót elszavalni a Gusztival való sort. Kapott is írte annyi szivarvíget, hogy nem győzzük pofával.

A horvátok meg oszt aszt sugdosták a fülünkbe hogy mi a hét menküir nem megyünk mink űk hozzájuk sürübben hisz ugy állanak mellettünk mint a Sion hegye. Nem hagyják mán magokat bolonddá tenni. Beszílhet az oszt rák, esmerik, hán pizt ír.

Igy oszt biz ammondó vagyok, hogy fogódzni is kék ezekkel, mer szeretnek mán bennünket saját őszintén. Hogyne mikor még egy horvát menyecske nyakon is kapta Kerekest, hogy maj megesókojja, de hát fürge vótam, arrébb toszitotam a komámat aszontam neki, hogy tíged hallod-i, Kovács Guszti esókojjik meg, avál önsaját vettem át a esókot a haza nevibe a menyecskétül; akkít oszt ű se bánt meg, mer megduflázta.

Kerekes morgott ekkiesit, hogy oszt ű se maraggyik kapatlan, hát aszontam egy öreg horvát nyőnek, hogy nyajja kipen a komámat. Nyalta. Subárul nem kellett külön gondoskodnom, mer mire körül níztem, mán ű akkorrára három horvát jánt is kergetett. Egisz fel vót borzolódva a bajusza, mire viszajött mer a jányok megállottak neki, oszt a tesvirsig pecséttyit ugy oda nyomták a bajuszsa alá, hogy még az ádriai tengeren is rángatódzott túlle.

Igen mer tengeren utaztunk egy darabig akki ekkiesit pöttyögősen esett, mer ugy meg billegtetett hánt-vetett bennünket az a fertelmes nagy hajó, hogy kinunkba kihajoltunk a kolláton. oszt elkesztük szaportiani a tengert. Oszt utánna ojan éhessek lettünk hogy még a nadrágszizjunkt is megettük, mint valami szalonnabürt. Másnap ki is szálottunk a tekenőbül, oszt fogattunk egy taliány tadjigást, akki elvitt bennünket Róma városába. Fél nap alatt lőtyögtetet be bennünket, mer esse sürin akasztja az abrakos tarisznyát a lova fejibe. Ojan is vót oszt ez a taliány Nyalka, akar az aszalt bür.

Elig a hozzá, hogy beirkeztünk Rómába, oszt elmentünk a pápáho. Elébb nem akartak bennünket beereszteni a kis kunyhójába, akki mellesleg legyik mondva, tizszer ojan hejjen fekszik, mint a Csicsogó, de aut. mikor aszonta Kerekes az esterázsának, hogy hajja-i, ne kutyázzik, mer én hajtottam Debreczenbe a Kovács Guszti kocsiját, hát mingy megfordult benne a bornyu, oszt még ugyan hajbókolt nagy tisztessigtudással s beeresztett bennünket.

Ahogy oszt beliptünk a pápa szobájába, mingy elnevette magát, felállott, odament a komámho, kezét rázott vélle, oszt aszonta, hogy szervusz Kerekes, hát te vótál a?

— Ühüm — aszongya a komám, oszt kaesintott hozzá egy fortijost.

— Hát oszt mi járatban vónátok?

De mán erre magam állék elő, oszt aszontam neki, hogy hát hajja-i kigyelmed, kegyetlen meg vagyunk felhődzve Szencsiged felől, mer ahogy hajjuk megkörnyikeztik Bécs felől, oszt még aszonták vóna hogy mink nem tartjuk meg a törvínyt, kelmed meg elhítte. Erre való nízve ammondó vónék, hogy ebbül egy szó se igaz mer mink ipp a törvíntül nem akarunk tágitani, így oszt ha még ecezer valamék becsi lakáj ide találna vetődni hazudozás vígett, hát csak eseszse nyakon az én kontómra. Akár kérgye meg kigyelmed Apponyitül vagy Kossuthtül, hogy besziltek-i valaha egy árva szót is a törvíny ellen, meg oszt a magyar níp is tett-i valamit, akki fonákul esett vóna?

— Aszongya erre ű kigyelme, hogy hát a Guszti dóga?

— Asse tonákul vót, löki a feleletet Kerekes, mert mihint én észrevettem, hogy a hasán fekszik,

mingy aszontam, hogy meg kell fordítani, oszt attúl kezdve a gerinczin fekütt, ugy ültek a hasán.

— De hát még ebbe is nagyon szíp vót túllünk, hogy agyon nem ütöttük, — fojtatám a szavazatot. Most is íl, szedi is mán a fájdalomdíjat, de Fejrváryék a magyar alkotmánt tettik halottas kosira, ammán oszt meghótt. Asztat támassza fel Szencsiged, ha szentekkel jó barátságba van, ne abba fáradozzík, hogy az utolsó kenetet adja fel néki.

— Fiaim, nagy szeptet ütöttetek a fejembe, mán csakugyan utánna járok a dolognak. Ezt monta ú kigyelme.

Akki nem hiszi, menyik el hozzá, oszt kérdezze meg túlle.

Kérdezősködöttazut még ekkiesinyég a csanádunk felől is; én oszt elmontam néki, hogy az öreg nyalkát a mult hetekbe nyuztam meg de mán ragasztotam hejjetta egy másik tisztés korut.

Hejbe hatta, aval hátrább eszoszogott, akkibül mingyá megértettük, hogy mehetünk mán.

Jöttünk is. Most mán itthon vagyunk, akkinek az örö mire be is esergettünk ma dilbe nyóez féllitrit a Ruerába.

Ravaszság.

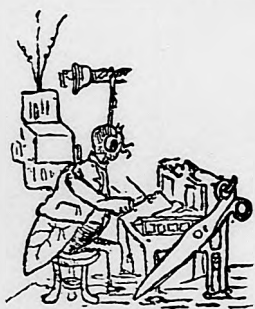
— Tehát a szép özvegy Filipné ilyen gyorsan ujra férjhez ment?

— Hát ez természetes.

— Természetes!? Hisz a volt férje ugy végren delkezett, hogy ha az özvegy ujra férjhez találna menni, akkor az egész örökség a legtávolabbi rokonra fog szállani.

— Hát épen ez a fifika a dologban. Az özvegy t. i. ép a legtávolabbi rokonhoz ment nőül.

Diri Dongó üzenetei.

Igazságos. Ön téved. A Márton-klikket sohasem lehetne arra kényszeríteni, hogy igaz utakon járjanak. Látott ön már öntudatosan keiepczébe menő — rókát?

Himfi. Szörnyen szeretnök, ha volna már Debreczenben — Krematorium. Maga — fiatalember — bizonyára odakerülne zöngeményeivel együtt.

Mámor. A szerelemben legtöbbet ér — higyjé el nekünk — a finálé. Mert az rendszerint tisztítani szokott.

Politikus. Édes Istenem, milyen öröme volna Magyarországnak, ha ott tartana még, ahol ön, az ugrai levélnél!

Kis leány. Lehetetlen kívánságának eleget tennünk. Forduljon a szintársulat — Don Juonjaihoz.

Leszerelő. Ön is elénekelheti azt a nótát: *„Felmásztam az eperfára.”*

Kettesben. Nem tanácsoljuk, hogy a színház tájékára adjanak egymásnak randevut. Ott nagyon erős — a csábítás.

Sz. E. Angol tanfolyamon akar ön minket megtanítani — a kínai nyelvre? Nem ettünk kefét!

T. L. (szintársulat) A „szoknyá”-ról írott igen becses tanulmányát nő-olvasóink figyelmébe ajánljuk.

Kedves. Minket nem lehet levenni a lábunkról. Nem vagyunk — a Márton-klikk.

A dr. Borsos-féle
Hajszesz és Hajkenőcs
biztosan megszünteti a haj hullását, a hajvégek megtörését, a haj elmolyosodását. Teljesen ártalmatlan. — Elősegíti a haj növést és annak színét nem változtatja meg.
1 üveg Hajszesz ára 1—2 kor.
1 tégely Hajkenőcs ára 1 kor.
Kapható:
MIHALOVITS J. gyógyszer-tárában
DEBRECZEN, Főter 31. szám.

Kifogástalan alaku
mellet

és derekat lehet két hó. nap alatt elérni **Pilus Orientales** (Rinsztüli használata által. Ezen szer egyedül álló és az egész ségre nézve mint teljesen ártalmatlan el van ismerve. A nélkül, hogy a mell és derék bőséget növelné, karcsúságot, csint. plasztikai formát nyújt azoknak. Egy üveg használatai utasítással 6 K 45 f. utánvétellel 6 K 7 f. — **J. Ratié** gyógyszer-tár **Pass. Verdeau Párisban.** — Raktár Osztrák-Magyarország részére: **Török József** gyógyszer-tára Budapest.

Egyedül álló!
Csak modern énekírány.
Harci kanárikat

Seifert eredeti vér, jótállással tiszta utántenyéztéssel, nehéz, mely kurrogással, őr-csengő, nagyon mely brilliáns ürgördülökkel, lenyulik egészen a negyedik hangfekvésig gyöngéden, puhán bugyogva, mely dau-dau fütytyökkel és sokáig tartó előadással ajánl **A. Brezina**, kanári tenyésztés **Olmütz.** — Tenyészkönyv és árjegyzék rendkívül meglepő tartalommal ingyen.

Epilepsia.

Aki nehéz kórban görcsökben és egyéb idegbajokban szenved, az kérje az erről szóló röpiratot. Kapható ingyen és bérmentve: **Schwaben-Apotheke, Frankfurt a M.**

Villamos csengők, telefonok, villámhárítók berendezését minden terjedelemben, javítását és évi gondozását legjutányosabban és jótállás mellett eszközi **FÖLDVÁRI L.** debreczeni első Elektrotechnikai vállalata Kossuth-utca 1. szám (az udvarban). Villamos felszerelések, zseblámpák, kerékpárok és alkatrészek raktára. Képes árjegyzék ingyen. — Telefon szám 163.

Használja a híres Hajdusági pedrót egy doboz 50 fillér. Kapható **Grósz Nagy Ferencz gyógyszerésznél** Debreczen Kossuth utca 8. **Arany egyszarvu gyógyszer-tár.**

Félre a lompos parafa-czipőkkel.

A rövid láb láthatatlan. Minden közönséges lábbeli hordható és változtatható. Kérjen illusztrált árjegyzéket Nr. 55. ingyen és bérmentve küldi: **Acker és Gerlach, Continental Extension Manufg. Bécs, 1. Kärntnerstrasse 28.**

ETERNIT-PALA AZBESZT CEMENT-PALA

HATSCHEK LAJOS SZAB.

Gyár: NYERGES-UJFALU.

Elpusztithatatlan, könnyü, tetszetős, olesó és tüzálló tető-fedőanyag.

ETERNIT MŰVEK képvisellete és raktára:

LUKÁCS VILMOSNÁL DEBRECZEN, Halvan-utca 5. szám.

Elsőrangú referenciák. — Jótállás. — Évi gyártás 1500 kocsirakomány. — Kérjen ismertetést.

A Horváth-féle

gőzfűrésztelen

vágott tölgy tűzifa

100 kilogrammonként

75 kr-ért

kapható.

Nagyobb vételnél árkedvezmény.

„URSUS“

a legököltebb vaszerenda szerkezetű, szabadalmazott

borsajtó

felsőnyomással, a törköly egy darabban vehető le, a mint vasrészekkel nem érintkezik s így a bor megfeketedése kizárva. Legmagasabb nyomóképesség. Hóni gyártmány!

Budweisi és hóni gyártmányú porcellán, valamint meidinger-köpeny és öntöttvas kályhák, minden szerkezetű vas és porcellán burkolatu

konyhák.

Vadászfegyverek és felszerelések, revolverek, hűvelyek és töltények.

Lőpor áruda. Ujdonság! Brawning rendszerű ismétlőfegyver 1904. minta. Képes árlap ingyen és bérmentve.

Tóth Gyula

Debreczen. Piacz-utca 20—27.

Hatóságilag engedélyezett

végkiárulás.

Raktáron levő összes üveg és porcellán áruk gyári áron alul kiárussítatnak. Kiházasítási és luxus cikkek, servisek, fémárúk stb. mesés olesó áron adatnak el.

Üvegezési és képkeretezési vállalatomat továbbra is fenntartom.

Tisztelettel

BLATTNER GYULA

Piacz-utca 42. Lamprecht-palota

Alairási felhivás.

Debreczen sz. kir. város és vidéke t. közönségének tudomására hozzuk, hogy

„KÖZPONTI BANK“

m. sz. cég alatt korlátolt felelősség alapján álló szövetkezetet alakítottunk, mely céljául tűzte ki olcsó hitelnyújtás által a gazdasági, ipari és kereskedelmi érdekek istapolását.

A szövetkezet 4 éves évtársulatot alakít, heti 50 fillér törzsbetéttel s működését 1906. évi január hó 1-én hivatalos helyiségében Piacz-utca 65 ik szám, (Czegely ház) megkezdi.

Debreczen, 1905. év október hó 28-án.

Az igazgatóság:

Szávay Gyula,	Lestyán Adorján,
keresk. és iparkamarai titkár,	kir. tanácsos kir. közjegyző,
elnök,	alelnök.
Lichtblau Albert,	Dr. Nyiri Ernő,
ügyvezető igazgató.	jogtanácsos jegyző.